

Abonnement for et større Antal Samtaler, bliver et Detailpunkt, som ikke vedrører selve Systemet.

Ved Siden af dette System, som jeg altsaa maa anse for særdeles heldigt i de eksterne Forbindelser, mener jeg, at man i de interne bør indføre den Ordning at dele Abonnenterne i visse Klasser i Forhold til den Brug, de maa antages at gøre af Telefonen. Navnlig kan man jo gøre denne Deling saaledes, at man skelner mellem de Abonnenter, der kunne anses for Forretningsfolk, og dem, der ere Privatpersoner. Og ved Siden heraf tror jeg, at man tillige kan opstille en Deling efter Hensynet til, hvorvidt Telefonen skal benyttes af vedkommende Abonnent tillige med hans Husstand og Personale, eller om den efter det Sted, hvor den er anbragt, tillige maa være tilgængelig for et større Antal Personer, selv om det ikke er for alle og enhver. Naar man saa ved Siden af for de mindste Brugere af Telefonen indretter et billigt Samtalesystem, tror jeg, at selve Rammen er saa fornuftig og hensigtsmæssig, som man kan ønske, og saaledes som det vistnok maa anses for at være i Publikums velforstaaede Interesse, naar man da ikke alt for stærkt vil bryde med det tilvante. Jeg sigter ved dette sidste til det, som jeg, hvis man stod ganske paa bar Bund, vilde anse for konsekvent, et gennemført Samtalesystem med Betaling pr. Samtale.

I hvad jeg her har anført om min Anskuelse om et hensigtsmæssigt Takstsystem, ligger der tillige en Kritik af det System, der har været herskende her paa Sjælland. Det lider, saa vidt jeg kan se, i *Kjøbenhavn* for de interne Forbindelsers Vedkommende af den Mangel, at det er forholdsvis for billigt for de meget store Brugere, og det er disse, naar de se uhildet paa det, ogsaa villige til at erkende, de allerfleste af dem i alt Fald. Til Gengæld mener jeg, at det er absolut for dyrt for de smaa Brugere, det vil sige, naar jeg alene holder mig til Forretningsverdenen, den store Mellemklasse af Forretningsfolk. I *Provinserne* lider den interne Forbindelse, eller jeg vil hellere sige, de interne Forbindelser — thi det er af historiske Grunde ordnet noget uensartet paa de forskellige Steder — af den Fejl, naar bortses fra de store Brugere, at de ere for dyre, og navnlig tage de slet ikke Sigte paa at faa fat i den store Befolkning, der har Brug for det lille Antal Samtaler. Man kender nemlig slet ikke uden for *Kjøbenhavn* dette System med Betaling pr. Samtale inden for

de enkelte Distrikter. De *eksterne* Forbindelser lide af den store Mangel, at der er fri Samtaleret fra *Kjøbenhavn*. Jeg kalder det en stor Mangel, idet det derved ikke kan undgaas, at Linierne blive belemede med en Mængde Samtaler, der maatte kunne undgaas, og som ikke har tilstrækkelig Værdi i Forhold til de Samtaler, der ere nødvendige for Forretningslivet. Ude fra ind til *Kjøbenhavn* kan man sige, at der for saa vidt er et fornuftigt System for Tiden, som der er en Begrænsning af Samtaleantallet, efter hvad den ærede Ordfører ogsaa har refereret. Der maa for Samtaler over *Sjælland* betales for 1000, 600 og 300 Samtaler henholdsvis 150, 125 og 100 Kr. og et Tillæg, naar man abonnerer paa endnu flere Samtaler, af henholdsvis 85 Kr. for 1000 og 25 Kr. for 100 Samtaler.

Sammenfatter jeg min Kritik over for det nuværende System, bliver den da dette, at det alt for ensidig tager Sigte paa Forretningslivet. Det har været ganske naturligt; thi da Telefonen blev indført herhjemme, var den saa at sige udelukkende bestemt til at anvendes i Forretningslivet, men efterhaanden er det gaaet op for større Kredse, at Telefonen ogsaa kan bruges i det private Liv med stort Held og stor Besparelse. Telefonselskabet har søgt at imødekomme en saadan Trang i *Kjøbenhavn* ved Indførelsen af Samtaleabonnementet, der imidlertid ikke helt har vundet Indgang. Det forekommer mig derfor, at det maatte være Øjemedet og et meget vigtigt Øjemed at forandre Systemets Karakter fra at være et System for Forretningslivet til at blive et System for Befolkningen.

Gaa vi saa over til Systemets nærmere Gennemførelse, staar jeg her over for Spørgsmaalet om, hvorledes der er blevet praktisk Anvendelse for den Forudsætning, jeg før omtalte, at Selskabets Fritagelse for Afgift til Staten skulde ækvivaleres med Nedsættelse af Taksterne i et Omfang, der skønnes billigt i Forhold til Selskabets Indtægter. Hvis Ministeriet nu havde betragtet det bestaaende System som godt og heldigt i alle Henseender, havde man ved Nedsættelsen kunnet gaa til Værks paa en ganske ensartet Maade, idet man ganske simpelt havde kunnet indskrænke sig til at skønne over, med hvilken Procent man burde nedsætte enhver af Selskabets Takster, enten det nu var Abonnementet eller andre Ydelser ved Siden deraf, og derved vilde man komme til en bestemt forud beregnelig Nedgang i Sel-